

ОП-АРТ І ПОП-АРТ ЯК НАПРЯМИ ЗАХІДНОЄВРОПЕЙСЬКОГО ЖИВОПИСУ ХХ–ХХІ ст.

Схожість термінів «поп-арт» і «оп-арт» являє собою лише випадкову риму, породжену звичкою давати різним художнім напрямам однакові назви, (якщо не на «ізм», так на «арт»), та ще збігом у часі їх масової популярності у сер. 1960-х років, але течії ці виростили з різних коренів.

«Поп-арт» – це один із самих нових і свіжих стилів, строкатий, яскравий, з додаванням масштабних, великих елементів і незвичних форм. Характерними рисами стилю є яскраві відтінки, незвичайні форми, креативність, масштабність, в дизайні монументальність, лаконічність і вичурність.

Засновником «поп-арту» вважають Роя Ліхтенштейна. Його картини поєднують в собі елементи плакатів і коміксів.

Ключовий елемент оп-арту – ритмічне чергування фігур або ліній одного кольору, що створює ілюзію руху. Відвідування великої виставки оп-арту здатне викликати справжні напади запаморочення. Саме цей майже фізичний ефект забезпечує напрямку популярність, в якій є щось від популярності атракціону. Й оп-арт, й поп-арт в рівній мірі прагнули похитнути відчуття реальності, змінити свідомість глядача. Оп-арт своїми оптичними фокусами викликав запаморочення справжнє. Поп-арт – запаморочення ментальне, доводячи до галюцинаторної, майже нестерпної яскравості і ясності банальні образи повсякденності.

Засновником оп-арту був Віктор Вазарелі (1908-1997) – французький художник, графік, скульптор і теоретик мистецтва. Активно працював у живописі, де натуральні мотиви у все більшій мірі перетворювалися у фрагменти якогось тотального орнаменту, що руйнує традиційні уявлення про зорове співвідношення переднього і заднього планів.

У країнах Західної Європи, слід зазначити таких митців поп-арту, як Том Вессельман, Ричард Гамільтон, Ред Грумз, Ален Джоунс, Питер Бейк, Мел Рамос.

Серед художників напряму оп-арта найбільш відомими є Ричард Ален, Джетуліо Альвіани, Тоні Де Лап, Маріан Заззела, Джон Макгейл.

Дубовенко Н.П.

ХНУ ім. В.Н. Каразіна

ТЕЛО В МОЛОДЕЖНОЙ КУЛЬТУРЕ

«Человек – существо символическое, он живёт в символическом универсуме, который он сам и создает».

Современное общество является обществом телесным, в котором значение самого тела и телесности связана не только с опытом отдельной личности, но и с тем, к какому соціальному слою она относится (ее соціальное положение: фінансовое, інтелектуальне, візастне, релігійне і т.д.). В